

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului Lungu Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Lungu Dumitru Ion,

născut la 18 octombrie 1988, originar din r-nul Soroca, domiciliat până la reținere în mun. Chișinău, str. C. Orheiului 107, ap. 70.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 27 iulie 2015 - până la 20 noiembrie 2015
(instanța de fond);
2. de la 11 decembrie 2015 - până la 18 aprilie 2016
(instanța de apel);
3. de la 22 iunie 2016 - până la 16 noiembrie 2016
(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 20 noiembrie 2015, Lungu Dumitru a fost achitat de învinuirea adusă în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, Lungu Dumitru a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 66 Cod penal, s-a dispus retragerea gradului special deținut de Lungu D.

Prin aceiași sentință a fost condamnat și Platon Eugeniu în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală, Lungu Dumitru a fost învinuit de faptul că, la 22

septembrie 2014, aproximativ la ora 03³⁰, în mun. Chișinău, str. Ion Creangă, nr. 1, angajatul Detașamentului cu Destinație Specială „Pantera” a DIP MJ locotenent major de justiție Lungu Dumitru împreună cu colegul de serviciu Platon E., a comis un act de huliganism în următoarele împrejurări:

Astfel, la 22 septembrie 2014, în jurul orei 03³⁰, Lungu Dumitru împreună cu Platon Eugeniu, aflându-se în apropierea localului de agrement „Ovico”, amplasat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă, 1, acționând cu intenție, încălcând grosolan ordinea publică, exprimându-se cu voce ridicată, sub pretextul clarificării unui conflict apărut cu puțin timp mai înainte în fața localului de agrement menționat, s-au apropiat de cet. Beșleaga Nicolae, după care, exprimând o lipsă vădită de respect față de societate, fiind în loc public, fără careva motive întemeiate Platon E. i-a aplicat lui Beșleaga N. circa 2 lovituri cu pumnul în regiunea abdomenului, de la care ultimul a căzut jos și a pierdut cunoștința. La rândul său Lungu Dumitru l-a îmbrâncit de câteva ori pe Beșleaga N., numindu-l cu cuvinte necenzurate, inclusiv l-a ținut ca să nu opună rezistență în timp ce era lovit de Platon E.

În rezultatul aplicării violenței, partea vătămată Beșleaga Nicolae și-a pierdut cunoștința, în aceeași zi fiind internat în spital cu leziuni corporale grave sub formă de *traumă închisă a abdomenului manifestată prin lezarea intestinului subțire și a ficatului gr.I.*

La fel, instanța de fond a constatat că Lungu Dumitru, în participație cu Platon Eugeniu, la 22 septembrie 2014 a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății în următoarele circumstanțe:

La 22 septembrie 2014, aproximativ la ora 03³⁰, Lungu Dumitru, aflându-se în apropierea localului de agrement „Ovico”, amplasat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă, nr.1, acționând în calitate de complice, îl ținea pe Beșleaga Nicolae ca acesta să nu opună rezistență, timp în care Platon E. acționând în calitate de autor, urmărind scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății și folosindu-se de faptul că Beșleaga N. este ținut i-a aplicat ultimului circa 2 lovituri puternice cu pumnul în regiunea abdomenului, de la care cet. Beșleaga Nicolae a căzut jos și a pierdut cunoștința.

În urma acțiunilor criminale, părții vătămate Beșleaga N., i-au fost cauzate potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2814/D din 11.12.2014, leziuni corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul și avocatul Pelin

Valeriu în numele inculpatului Lungu D., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Lungu D. în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare. Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Consideră că vinovăția lui Lungu D. a fost confirmată pe deplin prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor precum și probelor materiale.

Instanța de fond greșit a considerat că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii de huliganism. La fel, nu este de acord cu motivarea soluției instanței, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești s-a stabilit faptul că inculpații demonstrativ l-au luat pe partea vătămată într-o parte pentru a clarifica o întrebare apărută anterior. Până a-l lovi pe Beșleaga N., inculpații îi înaintau reproșuri referitor la comportamentul acestuia la discotecă, totodată îl numeau cu cuvinte necenzurate, amenințându-l. S-a stabilit cu certitudine că evenimentele descrise au avut loc în apropierea unui magazin, care este amplasat lângă o stație de transport public, adică fapta a fost săvârșită în public (într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului). Acțiunile lui Lungu D. au avut loc în prezența martorilor Cernei și Beșleaga, precum și conflictul a fost văzut de angajații magazinului. La fel, prin apropiere se aflau și niște taximetriști. Astfel, locul incidentului este unul public, acolo fiind prezent magazin care la acea oră activa, discotecă, și stație de transport public, prin urmare în acțiunile inculpatului Lungu D. este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de huliganism.

- avocatul Pelin V. în numele lui Lungu D., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe învinuirea adusă în baza art. 151 alin. (2) lit.d) Cod penal. A menționat că partea vătămată, martorii au recunoscut că Lungu D. nu a aplicat nici o lovitură lui Beșleaga N., astfel lipsesc elementele infracțiunii. Lungu D. cu Platon E. nu s-au înțeles prealabil la coordonarea acțiunilor, ei acționau separat, ce exclude grupul în situația dată.

Victima în aceiași zi a participat la mai multe conflicte, inclusiv și cu

aplicarea forței, astfel, leziunile corporale le putea primi și în alte cazuri, de la alte persoane, ce a fost declarat și de el însuși că nu ține minte cine și când l-a lovit.

Inculpații de la început au dat unele și aceleași depoziții, adică nu recunoșteau vina, iar Beșleaga N. nu era consecvent, permanent își schimba declarațiile, iar în instanța de judecată s-a refuzat de la cele date în cadrul urmăririi penale.

Mai mult ca atât, conform certificatului medical victima este bolnav psihic, ceea ce explică acțiunile sale la 22.09.2014, precum și la depozițiile sale, care urmează a fi apreciate critic.

Instanța de fond s-a bazat pe probe care au fost dobândite, efectuate cu încălcarea legislației și anume, expertiza se efectuează numai cu cercetarea documentelor, probelor originale, iar expertiza medico-legală nr. 2814/D din 11.12.2014, ce a constatat leziunile corporale grave ale victimei, a fost efectuată în baza unor fotocopii, care a fost pusă la baza calificării și învinuirii, prin ce flagrant s-a încălcat legislația. Careva documente medicale nu au fost anexate la dosar, prin urmare raportul de expertiză menționat nu poate fi admis ca probă.

Sub acest aspect a făcut referire la cauza „Gafgen vs Germania”, hotărârea din 30.06.2008, unde este dezvăluit „*fructele pomului otrăvit*”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sunt derivate din probe obținute ilicit.

Potrivit art. 94 CPP, nu pot fi admise ca probe și urmează a fi excluse din dosar, precum nici nu pot fi prezentate în instanța de judecată sau puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

Totodată, nu este de acord cu pedeapsa complementară aplicată și anume – retragerea gradului special locotenent major de justiție, menționând că infracțiunea dată nu este legată de obligațiile de serviciu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul Pelin V. în numele lui Lungu D.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței,

veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Lungu D. în baza art. 151 alin. (2) lit.d) Cod penal, precum și a nevinovăției acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că declarațiile lui Lungu D. potrivit căruia acesta nu recunoaște vinovăția, contravin declarațiilor părții vătămate și a martorilor, care fiind audiați sub jurământ, au fost consecvente și confirmate prin probele materiale, care au fost cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

Totodată, instanța a conchis că declarațiile părții vătămate Beșleaga N. sunt pertinente și concludente, care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reflectând circumstanțele care au avut loc în realitate la 22.09.2014, care sunt în coroborare cu cele ale martorilor Bejenari S., Cernei C., Tesleva T., Ursu G. Mai mult ca atât, declarațiile victimei depuse la 12.08.2015 corespund cu cele depuse anterior în timpul efectuării confruntării cu inculpații.

Cât privește declarațiile suplimentare ale părții vătămate care vin în susținerea poziției inculpatului, instanța a conchis că ele nu au nici un suport probatoriu, fiind combătute prin cumulul de probe cercetate. Astfel, ele nu sunt veridice și au fost depuse de Beșleaga N. cu scopul de a ameliora situația lui Lungu D.

Referitor la argumentul avocatului precum că în acțiunile lui Lungu D. lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța a conchis că acestea sunt neîntemeiate, or prima instanță analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 CPP, just a adoptat o sentință de condamnare în privința lui Lungu D.

Mai mult ca atât, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2814/D din 11.11.2014, la partea vătămată Beșleaga N. s-a constatat leziuni corporale grave, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

La fel, instanța a conchis că nu pot fi reținute temeiul invocat de avocatul Pelin V., precum că instanța de fond s-a bazat pe probe care au fost dobândite, efectuate cu încălcarea legislației, făcând referire la expertiza medico-legală nr. 2814/D din 11.12.2014, care a constatat în baza unor fotocopii leziunile corporale grave ale părții vătămate care au stat la baza

învinuirii, prin ce s-a încălcat flagrant legislația și anume art. 93, 94 CPP, or actele indicate de către apelant nu au fost contestate de către acesta în modul prevăzut de lege.

Referitor la motivul avocatului precum că la materialele cauzei a fost anexat un certificat care confirmă că partea vătămată Beșleaga N. este bolnav de o boală psihică, astfel depozițiile acestuia necesită o apreciere critică, instanța a menționat că, potrivit Legii Nr. 1402 din 16.12.1997 privind sănătatea mentală și anume articolul 5 prin care vizează drepturile persoanelor suferinde de tulburări psihice menționează în alin. (1) că persoanele suferinde de tulburări psihice beneficiază de toate drepturile și libertățile cetățenilor prevăzute de Constituție și de alte legi. Limitarea drepturilor și libertăților din cauza tulburărilor psihice se face numai în cazurile prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative. Mai mult ca atât, pe tot parcursul urmăririi penale, cercetării judecătorești cât și examinării apelului, partea vătămată Beșleaga N. a avut un comportament adecvat, fiind responsabil, iar de către apărătorii inculpaților nu a fost solicitată o expertiză, nefiind prezentate probe că acesta este iresponsabil și nu poate depune declarații.

În acest sens, s-a conchis că declarațiile părții vătămate sunt consecvente, se completează reciproc, fiind depuse sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor false, astfel careva temei de a nu crede cele declarate de el, instanța nu are, or potrivit art. 24 CPP, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

În privința argumentului că instanța de fond greșit a aplicat pedeapsa complementară în privința lui Lungu D. și anume retragerea gradului special – locotenent major de justiție, instanța a menționat că, potrivit dispoziției art. 66 Cod penal, retragerea gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat, în caz de condamnare pentru o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii, poate retrage condamnatului gradul militar sau special, titlul special, gradul de calificare (clasificare) și distincțiile de stat.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului Lungu D., care invocând temeiul

de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) CPP solicită, casarea deciziei contestate cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului s-a menționat că instanța nu a prezentat argumente clare și exhaustive referitor la declarațiile părții vătămate depuse atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond. Fiind audiat suplimentar, victima a declarat că nu este sigur cine l-a lovit, deoarece totul s-a întâmplat foarte repede, era întuneric și obosit, din care motiv nu a observat cine anume l-a lovit.

Consideră, că instanța de apel nu a reflectat în decizia sa în totalitate declarațiile părții vătămate, care a indicat că în timpul ce a fost lovit pe neașteptate de către Platon E., Lungu Dumitru se afla pe alături, însă nu îl ținea în acel moment. Anterior, producerii loviturii de către inculpatul Platon E., Lungu D. împreună cu ultimul l-a tras la o parte, după magazin pentru a se clarifica pentru scurta ruptură, iar apoi când discutau, Lungu D. nu îl mai ținea și în momentul, când pe neașteptate Platon E. a lovit partea vătămată, Lungu D. nu l-a ținut de mână.

Instanțele judecătorești nu au ținut cont de anumite circumstanțe de fapt ale comiterii infracțiunii și anume, ora comiterii, timpul și condițiile de vizibilitate fiind reduse la maxim.

Totodată, consideră că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și anume nu este de acord cu circumstanța agravantă a art. 151 alin.(2) lit.d) Cod penal – *de două sau mai multe persoane*. Circumstanța nominalizată presupune existența a două sau mai mulți autori, pe când instanțele judecătorești au stabilit că la comiterea infracțiunii în baza art. 151 Cod penal au participat un autor – inculpatul Platon și un complice – Lungu D.

Prin urmare, se exclude categoric posibilitatea calificării acțiunilor lui Lungu D. și a lui Platon E. în baza circumstanței nominalizate mai sus, or în situația descrisă în rechizitoriu, și hotărârile judecătorești rezultă că acțiunile lui Lungu D. urmează a fi calificate la alin.(1) art. 151 Cod penal și anume, ale lui Platon E. în baza art. 42 alin.(2), 151 alin.(2) lit.d) Cod penal, iar a lui Lungu D. - art. 42 alin.(5), 151 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Consideră că lui Lungu D. nu i-a fost incriminată realizarea anumitor acțiuni de la art. 151 Cod penal, ci doar complicitatea, prin prisma semnului – înlăturarea de obstacole.

Mai mult ca atât, în lipsa unor explicații ale Plenului Curții Supreme de Justiție a prevederilor art. 151 CP, consideră oportun și posibil de a interpreta

prin comparație prevederile circumstanțelor agravante de la art. 145 la cele ale art. 151 Cod penal.

Potrivit art. 42 alin. (2) Cod penal, autor este persoana care săvârșeste în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum și persoana care a săvârșit infracțiunea prin intermediul persoanelor care nu sunt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilității sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod. Astfel, autorul (sau coautorii) infracțiunii urmează să realizeze parțial sau total latura obiectivă a infracțiunii de la art. 151 CP.

Însă, din conținutul sentinței și a deciziei contestate, rezultă că unicul autor al infracțiunii prevăzute la art. 151 Cod penal de care este învinuit și Lungu D., a fost Platon Eugen, iar Lungu D., reieșind din circumstanțele de fapt stabilite, nu putea să comită latura obiectivă a infracțiunii date, pe motiv că el ținea partea vătămată ca acesta să nu opună rezistență.

7. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Cernomoreț S. în numele lui Lungu D. invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite de către Lungu D. i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Avocatul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală, menționând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, argumentând prin faptul că instanța nu a reflectat în decizia contestată declarațiile părții vătămate, inclusiv nu s-a ținut cont de anumite circumstanțe de fapt ale comiterii infracțiunii, astfel exprimându-și dezacordul cu modul de apreciere a probelor, solicitând remiterea cauzei la rejudecare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmare în speța dată, deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel a oferit răspuns detaliat la toate motivele apelului apărării. Prin urmare, cu privire la temeiurile de casare menționate, Colegiul penal conchide că critica formulată este lipsită de suport probant și poartă un caracter declarativ.

Astfel, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Lungu Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea lui D. Lungu prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume: - *declarațiile părții vătămate Beșleaga N. depuse în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a instanței de fond și de apel, conform cărora a declarat că, la data de 21 spre 22 septembrie 2014, se afla la cafeneaua "Ovico", din str.I. Creangă 1, mun. Chișinău, împreună cu Bejenari S., Cernei C. și o persoană pe nume Vasile. În cafenea, la masa alăturată se mai afla un grup de 7-10 persoane, printre aceștia fiind și inculpații. Aproximativ la ora 03⁰⁰ - 04⁰⁰, între persoana pe nume Vasile și altă persoană din compania de la masa vecină a avut loc un conflict în legătură cu ce a fost chemat un echipaj al poliției. El a încercat să-i despartă pe aceștia. Ulterior, el împreună cu Bejenari S. și Cernei C. au ieșit din cafenea și s-au*

pornit spre stația de troleibuz pentru a lua un taxi. Ajungând la stație au văzut cum câteva persoane care au fost implicate în conflict alergau spre ei. Au traversat strada, deoarece acolo era mai multă lume, mașini de taxi, era un magazin și un casier de la magazin. De ei s-au apropiat vreo 6-7 persoane. Unul l-a luat pe Bejenari S. într-o parte, iar altul pe Cernei C., dar el însă a fost luat de către Platon E. și Lungu D., inclusiv încă o persoană și dus spre întuneric. Aceștia i-au spus că el se face vinovat de conflictul din cafenea, deoarece nu a putut să-l liniștească pe prietenul său Vasile, care s-a comportat urât cu compania lor. Tot ei spuneau că el se face vinovat de faptul că i-a rupt scurta lui Lungu D. Apoi, Lungu D. și încă o persoană l-au apucat și-l țineau de mâini, iar Platon E. i-a aplicat 2 lovituri cu pumnul în partea dreaptă a abdomenului, după care și-a pierdut cunoștința. A fost transportat la spital și i-a fost efectuată intervenție chirurgicală de urgență la ficat, iar peste un timp și la intestinul subțire. Peste câteva zile de la spitalizare, la el s-au prezentat Platon E. și Lungu D. și încă o persoană care și-au cerut scuze și i-au achitat tot tratamentul. Ulterior, după o jumătate de an de la conflict din nou i-au fost acordați bani pentru tratament. Careva pretenții materiale sau morale față de inculpați nu are. Suplimentar în ședința instanței de apel, victima a relatat că a avut conflict cu Lungu Dumitru. Iar convorbirea care au avut-o a fost în privința scurtei rupte. Astfel, din cauza scurtei s-a iscat o neînțelegere cu Lungu D., discuția fiind în fața la „Ovico”, apoi s-a ajuns până la magazin care lucra 24/24 ore. A fost lovit de o persoană din cei 7 care au fost luați la poliție, inclusiv fiind lovit mai departe de un grup, ca colțul magazinului. În timp ce a fost bătut, a fost ținut de Lungu D., în acel timp a fost lovit pentru nimic. Referitor la cererea de la fila dosarului 119, vol. II, cu conținutul *că nu este sigur dacă la data de 21 spre 22.09.2014 i-au fost aplicate lovituri în burtă, deoarece pe lângă Lungu D. și Platon E., erau mai multe persoane, astfel nu are pretenții față de inculpați*, a declarat că cererea nominalizată a fost scrisă de el personal în coridor la Judecătoria Militară, așa cum i s-a dictat de către Platon E. Cererea dată nu a scris-o în fața judecătorului, iar a doua zi la judecată era Platon E., fiindu-i luată cererea ca el să nu mai vină în ședințele de judecată; - *declarațiile martorilor Cernei C., Bejenari S., care au relatat evenimentele din ziua incidentului, inclusiv au comunicat că, inculpații împreună cu ceilalți i-au ajuns din urmă în apropierea unui magazin, unde Lungu D. avea pretenții față de Beșleaga N. că acesta i-ar fi rupt scurta în timpul conflictului. Astfel, inculpații și a treia persoană l-au luat pe Beșleaga N. într-o parte unde era*

întuneric. Iar el cu Cernei C. erau ținuti de către două persoane în fața magazinului, fiind preîntâmpinați să nu se implice. Au văzut cum Lungu D. îl ținea pe Beșleaga N., iar Platon E. l-a lovit cu pumnul în regiunea abdomenului, de la ce victima a căzut jos; - *declarațiile martorului Dorgan V.*, care a explicat despre conflictul de la cafeneaua „Ovico”, inclusiv și evenimentele întâmplare ulterior. Cunoaște de la Platon E. că a avut un conflict cu Beșleaga N. atât la cafenea, cât și lângă un market, care a început de la scurta lui Lungu D. Atunci când el a ieșit din magazin, a văzut cum Platon E. împreună cu Lungu D. au ieșit de după colțul magazinului, din spatele unei clădiri, însă nu a întrebat ce au făcut acolo. Ulterior, când au fost informați de șeful lor despre persoana aflată în spital, Platon E. a spus că în timp ce ei se aflau la magazin, el cu Lungu D. au discutat cu Beșleaga N. la colțul magazinului, pentru a clarifica situația în privința scurtei lui Lungu. În timpul discuției s-au certat, iar Platon E. l-a împins pe Beșleaga N. de la ce acesta a căzut jos; - *declarațiile martorilor Tesleva T., Ursu Gh., Loghin P.*, precum și probele materiale: - *înștiințarea 903 din 22.09.2014*, potrivit căreia Beșleaga N. la 22.09.2014, ora 04⁰⁰, a fost bătut de persoane necunoscute pe str. I. Creangă și transportată la spital cu diagnosticul: Traumatism închis abdominal; - *înștiințarea 902 din 22.09.2014*; - *raportul de expertiză medico-legală nr.2814/D din 11.12.2014*, potrivit căreia în urma analizei datelor din documentele medicale prezentate pe numele cet. Beșleaga N., acestuia i-au fost cauzate vătămări grave; - *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 08.05.2015, cu tabelul fotografic*, în cadrul căruia partea vătămată Beșleaga N. a recunoscut persoana sub nr. 2 - Lungu Dumitru, ca fiind una din persoanele implicate în conflictul din 22.09.2014. Persoana fiind recunoscută după statură joasă, nas și urechi deformate, corpolență sportivă; - *procesul - verbal de confruntare dintre partea vătămată Beșleaga N. și Lungu D. din 28.05.2015*, în cadrul căruia, partea vătămată a indicat că pe 22.09.2014, în timp ce Platon E. i-a aplicat lovituri, Lungu D. îl ținea de mână sau de umăr, cu scopul de a se afla la întuneric și a nu fi văzut de alte persoane, Lungu D. a refuzat să facă careva declarații; - *cererea din 08.09.2015 depusă de partea vătămată Beșleaga N.*, precum și alte probe.

Probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal conchide că, argumentele avocatului, referitor la faptul că în cadrul audierii suplimentare partea vătămată a indicat că nu este sigur cine anume l-a lovit, deoarece totul s-a întâmplat foarte repede, fiind întuneric și obosit, din care motiv nu a observat cine anume l-a lovit, precum și instanța de apel nu a reflectat în decizia contestată declarațiile părții vătămate, sunt neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse. În acest sens, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a reținut că declarațiile părții vătămate Beșleaga N. au fost consecvente și coroborează cu cele ale martorilor Bejenari S., Cernei C., Tesleva T., Ursu G., precum și alte probe care reflectă circumstanțele care au avut loc în realitate. Mai mult ca atât, depozitiile victimei depuse în cadrul ședinței de judecată corespund cu cele date în cadrul urmăririi penale, care au fost confirmate inclusiv și în timpul confruntărilor cu inculpatul Lungu D. Astfel, declarațiile suplimentare a părții vătămate care sunt depuse în susținerea poziției inculpatului Lungu D. nu au nici un suport legal și contravin probelor cauzei nominalizate mai sus. Prin urmare, acestea nefiind veridice, fiind depuse de Beșleaga N. numai cu scopul de a ameliora situația inculpatului.

Cât privește argumentul că instanțele judecătorești nu au ținut cont de anumite circumstanțe de fapt ale comiterii infracțiunii și anume ora petrinsei infracțiunii, că era întuneric și vizibilitatea redusă, instanța ține să menționeze că atât instanța de fond, cât și cea de apel just au stabilit starea de fapt și de drept întemeiat ajungând la concluzia despre vinovăția lui Lungu D., iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin.(2) lit.d) Cod penal.

În consecință Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de avocat în numele inculpatului Lungu D., precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

În recurs se mai invocă ca temei de casare a hotărârii contestate și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *faptelor săvârșite li s-a dat o*

încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Lungu D. decât cea în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de instanța de fond, care a fost menținută de instanța de apel, precum și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, după semnele componenței prevăzute de art. 151 alin. (2) lit.d) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Mai mult ca atât, recurentul în recursul declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei însă, „*fără formularea propunerilor privind hotărârea solicitată, formularea căroră este obligatorie pentru recurent*”, cerință care este stipulată în pct.6) al art. 430 Cod de procedură penală.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatului Lungu D., pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului Lungu Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Lungu Dumitru Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti